Ч. 142. Второк 26 червня (9 липня) 1901. Рік XI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневникін пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:
на цілий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Сойм краєвий.

Суботнішне засїданє соймове отворив п. Маршалок о годині 10¾ перед полуднем при незначній участи послів. Секретарі відчитали спис внесених петиций і інтерпеляций і з черги мотивував пос. Средняївский своє внесенє в справі улекшень при удїлюваню кредиту гіпотечного. Внескодавець домагає ся, аби при позичках гіпотечних не перевисшаючих квоти 1000 К. звільнено скрипти довжні, вписи і квити екстабуляцийні від стемплевих належитостий, а при позичках висших як 1000 К. знижено тую належитість; дальше жадає унормованя такси нотариальної і тарифи адвокатскої за спорядженє документів при затяганю позичок гіпотечних і ухиленя примусу адвокатского при скаргах екзекуцийних против довжників гіпотечних. Внесенє відослано до комісиї правничої. — Пос. Скалковский реферує справозданє комісиї банкової в предметі спілок щадничих і позичок закладаних і дїлаючих під патронатом Видїлу краєвого. Комісия вносить о принятє до відомости справозданя Видїлу краєвого о дїяльности при закладаню тих спілок і їх розвитку в р. 1900; взиває правительство о переміну правних постанов о пільгах належитостий для тих спілок, і о поміч фінансову до закладаня тих спілок в краю. Дальше принято до відомости справозданє дорогової комісиї, опісля краєвого Видїлу о садівничім заведеню в Заліщиках і поручено кр. Видїлови старати ся у правительства, аби оно удїлило підмоги на заснованє і удержуванє сего заведеня в висоті 50% загальних коштів. Сойм ухвалив візвати правительство, аби оно постарало ся 1) аби резервові вояки одержували зворот коштів подорожи до відбутя служби і по еї покінченю; 2) аби всякі материяльні шкоди, які вояк потерпить, були єму а взглядно єго родині звернені; 3) аби синів хліборобів увільнювано від служби на жнива; 4) аби бідним воякам по 2- і 3-лїтній службі давано старі войскові мундури. — З черги принято справозданє буджетової комісиї о стані Скарбківскої фондациї. — Сойм приняв до відомости справозданє комісиї краєвого господарства о залїсненю лісів, при чім забирало голос кількох послів.

По поладженю кількох дрібнїйших справ закрив п. Маршалок о годині 4-ій засїданє і назначив слїдуюче на 7 годину вечером.

Вечірнє засїданє розпочало ся о годині 7½. На порядку дневнім стояло справозданє комісиї податкової. Над тим справозданєм виязала ся ширша дискусия, в котрій бесїдники жалували ся на надто строге приміпюванє податкових приписів. Промавляли посли ґр. Кл. Дідушицкий, др. Малаховский, др. Роттер, Давид Абрагамович і Бойко. П. Намістник відпирав закиди поодиноких бесїдників і боронив поведенє скарбових властий та впевнював, що они будуть руководити ся лиш справедливостию. — Справу примусового заснованя бюр працї відослано до комісиї і з черги ухвалено резолюцию до правительства о заснованє судів окружних в Чорткові, Бялій, Бохни, Новім Торзі, Мільци, Ярославі і Жовкві та кільканацятьох судів повітових.

О годині 1-ій в ночи п. Маршалок закрив засїданє і назначив слїдуюче на нинї. На нинїшнім засїданю стоїть на дневнім порядку буджет.

Загальні збори руского тов. педаґоґічного

відбули ся у Львові дня 29. червня с. р. Початок зборів визначений був на год. 3 по полудни; однак о сїй годині не зібрало ся приписане статутом число членів, проте голова Товариства п. Едв. Харкевич отворив збори о год. 4, коли в салї було понад 30 присутних членів. В своїй річи пояснив п. голова напрям, в якім головний видїл трудив ся, вказав на успіхи єго дїяльности як: курс апальфабетів і бурса для убогої молодїжи, а відтак передав провід о. Ант. Ґлодзінському, котрого через акламацию вибрано предсїдателем зборів. О. Предсїдатель покликав на секретаря п. Николу Мороза а придержуючись порядку дневного, візвав секретаря головного видїлу, щоби відчитав справозданє з послїдних зборів.

По принятю справозданя до відомости, слїдували вибори. Головою вибрано одноголосно п. дир. Е. Харкевича, а до видїлу увійшли: пн-ї М. Білецка, О. Барвіньска, К. Ігнатівна і пп. В. Білецкий, І. Кокорудз, К. Паньківский, М. Пачовский, І. Стропьский, А. Яворский і п. Ганицкий. До контрольної комісиї вибрано: о. О. Стефановича, П. Огоновского і І. Чижа. По доконаних виборах приступлено до дискусиї над внесенями видїлу і поодиноких членів товариства. Голова п. Харкевич поставив іменем видїлу внесенє, щоби крилошанина др. Ів. Гробельского іменувати почетним членом Товариства за єго незвичайно щедрий дар на рису бурсу філїї руского Товариства педаґоґічного в Станиславові. Внесенє принято одноголосно, а рівночасно ухвалено вислати телеґраму до о. Гробельского з повідомленєм о тій ухвалї і з подякою від зборів.

16)

НОВОМОДНІ ЖЕНЩИНИ.

(З анґлійского.)

(Дальше.)

Кенйон почув перший раз в собі якесь чувство вдячности для Льонґворта і відповів єму, що зможе виготовити.

— Добре, то пишіть же зовсїм просто, але опишіть докладно всї подрібности, підпишіть своїм іменем, а коли я нинї по полудни прийду сюди на збори, то вишлю. Треба чорта виганяти Белзебубом, одну ґазету побороювати другою. Впрочім не чувати нїчого нового?

— Нї — відповів Кенйон — нема нїчого нового.

— Отже не гризїть ся тим. То буде займава борба, котра зверне публичну увагу на копальню. До звиданя нинї по полудни.

Сказавши то, він пішов, лишивши тамтих далеко менше зажуреними як їх був застав.

— Дескій з него чоловічиско! відозвав ся Уентворт. — Єго рада дїйстно добра; підиж тепер, щоби ти мав спокій при своїй роботі. О третій годинї буду тут знову.

Як раз вибила трета година, коли яко перший на збори прийшов Льонґворт і прочитав статию Кенйона. Предкладав лиш денеде поробити які зміни, впрочім був з неї зовсїм вдоволений і зараз єї вислав. По нїм явив ся Уентворт, відтак Мельвіль і Кінґ та всї пішли разом до комнати дирекциї, де прийшло ще кількох панів.

Перший промовив Льонґворт. Він звернув увагу на ту справу ґазетну і розповів, в який спосіб они, т. є. п. Кенйон і він сам взялись до борби. Опісля попросив він Кенйона о справозданє про копальню.

Кенйон, котрий як то богато глубоко учених людий був злим бесїдником, підняв ся із свого місця і зачав говорити непевним голосом. Мимо того, що він трохи баламутив, слухали єго всї дуже уважно а Віллєм Льонґворт помагав єму деякими розумно поставленими питанями так, що цїле враженє не конче зле випало.

По нїм говорив п. Кінґ. Він предкладав, щоби якийсь другий знаток переконав ся о правдивости того, що казав п. Кенйон і ставив внесенє, щоби яко найвідповіднїйшого до того знатока вислати п. Мельвіля, котрий зараз на то й згодив ся. Льонґворт підняв ся з власної охоти поїхати на власний кошт з Мельвілем до Канади і зложити товариству своє справозданє. Се предложенє принято з великою подякою і збори незадовго скінчили ся.

Глава вісїмнайцята.

Коли Кенйон на другий день хотїв іти на друге снїданє, стрітив він Уентворта коло дверий своєї контори.

— Ідеш снїдати? — спитав Джордж.

— Так.

— Добре, то я піду з тобою; я вчера не мав вже часу поговорити з тобою о зборах. Як тобі сподобали ся?

— Ну, зі взгляду на ту підлу статию в „Фінансовім Поли" та на моє неудачнє справозданє, пішло якось все досить гладко, так бодай менї здає ся.

— Та й менї так здає ся. Але чи тобі то не впало в очи, що може аж занадто гладко?

— Як ти то розумієш?

— Та я й сам не умію тобі того докладно сказати. Я, бачиш хотїв почути твою гадку. Я бачиш був вже нераз на таких зборах, але ще нїколи не пішло все так без всякої ріжницї в поглядах як при сїй нагодї. Звичайно коли хтось поставить якесь внесенє, то другий зараз виступає против него, ставить зараз инше внесенє, нїколи не обійде ся без дебати. А тут, коли Кінґ поставив внесенє, що менї дуже дивним видало ся, щоби Мельвіля післати до Америки, то нїхто анї словом не не спротивив ся. Менї здавало ся, як би то було вже з гори умовлене.

рів. — ІІ-ї М. Білецка поставила іменем виділу внесене, щоби з слідуючим шкільним роком засновати при виділовій школі ім. Шевченка клясу виділову IV. а то тим певнійше, що фреквенция запевнена, як не менше і соймова субвенция 800 зр. (на тоту клясу). До того внесеня спонукує виділ ще і та обставина, що коли постепенно заведе ся з роком 1902/3 і кл. V., то вже укінчене єі і іспит з ручних робіт єсть заокругленем, якого домагають ся власти від кандидаток до стану учительского. Внесене се підпер і посол О. Барвіньский, зацевняючи, що соймова буджетова комисия ухвалила вже субвенцию згаданих 800 зр. а надто є она приготована, що виділ Товариства педаґоґ. прийде в слідуючім році з новим жаданем на V. класу і тим самим не відмовить сойм і тої запомоги. Внесене виділу принято одноголосно. Опісля підніс посол Барвіньский справу признаня права публичности виділової школи ім. Шевченка і підніс, що доконечно треба постарати ся о те, щоби були забезпечені відповідні учительскі сили, то тілько тоді може міністерия признати згадане право нашій школі. Проте мусить виділ педаґоґ. Товариства зібрати учительский збір так сконсолідований, аби всі члени єго мали відповідну кваліфікацию, тоді узискає школа право публичности, а тим самим будуть могли учениці переходити на підставі узисканих съвідоцтв до инших висших жіночих шкіл. — О. Ганицкий з Рудна підносить справу складок на бурсу Товариства і вносить, щоби виділ виготовив відповідну відозву з патріотичним покликом, а о. Ганицкий сам поаґітує в львівскім повіті за тою справою. Внесене принято без дискусиї.

Проф. Білецкий підніс справу курсів і виготовлене відповідних підручників для дорослих анальфабетів, а падто видане практичного підручника до науки німецкої мови для самоуків, який би придав ся і для учеників народних шкіл, що приготовлюють ся до іспиту в цїли принятя їх до середних шкіл. П. Якубовский підпирає ті внесеня додаючи, що такий підручник здав би ся і для карних закладів, для письменних жовнїрів, котрі користаючи з таких підручників, могли би добитись якої військової шаржі, яка нині дістає ся жидам, а се тільки зі взгляду на їх знане німецкої мови. П. Якимовский підпирає то внесене і радить розписати конкурс на написане такого підручника. Внесеня проф. Білецкого принято. — Опісля забрав голос ц. Якимовский в справі заложеня бурс Товариства, і просив, щоби головний виділ дав філїям повновласть отвирати бурси, бо власне відмовило того намістництво станиславівскій філії, зсилаючись на те, що філія не має до того права а тільки виділ. Поручено виділови видавати такі уповажненя. П. Якимовский вносить, аби з нагоди кождорічних загальних зборів руского Товариства педаґоґічного був, побіч звичайних справоздань, ще один реферат в области потреб нашого народного шкільництва і вихованя молодїжи. — Посол Барвіньский підпирає то внесене, подаючи рівночасно до відомости, що буджетова комисия сойму призначила на загальні збори 100 зр. з тим, щоби улекшити учителям можність прибутя на ті збори. По горячім попертю сего внесеня через проф. Шухевича принято єго і поручено Виділови постаратись о такі відчити. По припятю ще внесеня в справі руского діловодства в руских школах і заяви в справі внесеня пос. Окуневского що-до утвореня рускої секциї при раді шкільній краєвій о. председатель закрив збори.

Новинки.

Львів дня 8 го липня 1901.

— **Конкурс.** Квоту 100 корон, яку одержало товариство „Львівский Боян“ від товариства „Днїстер“ у Львові з нагоди свого десятилїтного ювилею, призначив виділ „Львівского Бояна“ на премію за найлїпшу композицию до слів Т. Шевченка на мішаний хор по можности з орхестрою. — Речинець до присиланя (Львів, ринок ч. 10, І. пов.) таких композиций назначив виділ до 1-го грудня 1901 р.

— **Про крамарске віче в Тернополи** пишуть до „Діла“: Дня 29-го червня с. р. відбуло ся в Тернополи, за почином тут. філії „Просьвіти“ — віче крамарів, на котрім явило ся кількадесять осіб, між ними 19 крамарів, взглядно репрезентантів читалень, під котрих зарядом ведуть ся крамниці. По отвореню віча головою філії виголосив п. Василь Нагірний, котрий умисно приїхав на віче — реферат, в котрім вказав на хиби нашого сїльского крамарства, та на потребу орґанізациї тогож, а то в тій цїли, щоби сїльскі крамниці в дорозї розумної орґанізациї стали ся жерелом народного збогачуваня. — Над рефератом тим вивязала ся дуже горяча, майже тригодинна дискусия, в котрій забирали голос многі участники, домагаючи ся від „Народної Торговлї“, щоби она доставляла під догідними услівями дешеві товари для крамниць. — Остаточним результатом тих нарад були ухвали, силою котрих узнапо пекучу потребу утвореня звязку крамарского для крамарів тернопільского повіта і тїснїйшого сполученя крамниць з „Народною Торговлею“. — Вкінци вибрано анкету, в склад котрої війшли пп. Прокіп Мостович з Тернополя, о. Ізидор Глиньский з Буцнева, Маращук Михайло з Маґдалївки, Яким Бойко з Козівки, Михайло Карачко з Глядок і Иосиф Юрчак з Микулинець. Анкета тая має порозуміти ся зі всіми крамарями в повіті, уложити спис і цїну та подати жерела закупна потрібних для сїльских крамниць товарів, вкінци має она скликати в як найкоротшім часї віче крамарів в цїли остаточного порішеня обдуманих на теперішнім вічи справ.

— **З товариства ім. Котляревского у Львові.** Засїданє Виділу відбуде ся в середу дня 10-го с. м. о $7\frac{1}{2}$ годинї вечером в льокали тов. „Руска Бесїда“.

— **В дївочім інститутї Василїянок в Станиславові** під зарядом капітули може в слїдуючім шкільнім році найти уміщене до 30 учениць. Науки побирають в публичних школах, науки рускої історії і літератури, музики і танців в інститутї. Зголошеня приймають ся до 1-го (14-го) серпня с. р. Близші услівя що-до платнї, убраня і біля, потрібного панночкам в інститутї, подасть на желанє Пр. Анна Теодоровичева, настоятелька інститута в Станиславові, ул. Заболотівска ч. 13.

— **Рускі „Сестри Служебниці“ в Трускавци** заслугують собі, як пише Słowo Polskie, на повну похвалу. Спровадив їх туди купелевий заряд і утримує їх власним коштом. Від хвилї їх пости-

---

— Може бути, що они оба вже перед тим умовили ся.

— Так, може. А щож ти о тім гадаєш?

— Кенийон дивив ся перед себе і мовчав, а відтак відповів:

— Не знаю кого підозрівати — чи Льонґворта?

— Та й я не знаю. Мене тепер лиш страх бере, що то короткий час. Я тої гадки, що ти повинен би сам поїхати до Америки і старати ся там узискати від Ван Брента опцию на дальших три місяції. Тут нічого не стратиш, а там може все зависить від твоєї присутности. Бо коли они оба, що мабуть і зроблять, побудуть лиш кілька днів в Нюйорку, а відтак зателеґрафують, що все в порядку, то не будемо мати більше як лиш тиждень часу, щоби тут уложити підписку.

— Так, я то знаю; а все-таки, коли Льонґворт честно поступає з нами —

— Тож то й є, коли, від того все зависить. Коли він честно поступає з нами, то все добре; коли же ні, то все пропало. Менї здає ся, що ми повинні би бодай з Ван Брентом стояти з безпосередній звязи. Я чомусь не довіряю сполуці тих обох мужчин; один з них хотів нас затуманити що до вартости мінералу, а другий упхав нас в ті видатки і насамперед не хотів нічого й чути о цїлій сїй справі а відтак параз став так дуже інтересувати ся нею.

Коли Джон не відповідаючи нічого зморщив лиш чоло і задумав ся, говорив Джордж дальше:

— Я не хотів би тебе без потреби непокоїти, Джоне, але нам треба розважити, що робити.

— Менї здає ся, що ми тут не можемо нічого вдіяти. То дуже хитке положенє. Але чейже можемо ще розважити собі кілька днів, а відтак коли буде потреба, то я можу все ще поїхати.

— Добре, скажім же собі, що дамо там тим десять днів на подорож і оглянене копальні. Коли одинайцятого дня не будемо мати нїякої депеші, то ти дванайцятого поїдеш. Тогди все ще лишить ся нам вісімнайять днів аж до кінця опциї а в тім часї можна богато вдіяти.

— Добре — сказав Джон — держім же ся тото.

— Ах, ось прийшло менї на гадку, чи ти дістав запрошене, Джоне?

— Дістав.

— І підеш?

— Сам ще не знаю. Я би мав охоту, але ти знаєш, як менї нїяково в елеґантнім товаристві. Нїколи не знаю, що маю говорити або робити.

— О скілько я зрозумів, то не буде нїяке елеґантне товариство, лиш малий кружок, який Міс Льонґворт запросила на торжество пращаня свого первого брата. Не хочу тобі пусте класти в голову, але менї здає ся, що Міс Льонґворт дуже би завела ся, як би ти не прийшов. А крім того виглядало би то не чемно, бо ми в сїй справі спільниками Льонґворта а то прецї задля него мають відбути ся товарискі сходини.

— Добре, то піду. Поступиш по мене?

— Поступлю, злагоди ся на 8 годину, а я приїду по тебе моєю дорожкою.

Вілля Льонґвортів була того вечера ясно осьвічена, а Джонови серце било ся, коли ішов з своїм приятелем горі сходами. Був би таки найрадше вернув ся від порога. Але Уентворт, що так само умів обертати ся в товариствах, як єго товариш не умів, не пустив єго і так увійшли они оба разом до сальону, де молода ґаздинька дуже сердечно їх повитала.

— То дуже красно, що Ви прийшли на так коротке запрошенє — сказала Едита — я вже бояла ся, чи Вас хтось скорше де не запросив.

— О менї не могли би Ви того думати — сказав на то Уентворт. — Я на всякий случай був би так зробив, що був би прийшов. Але мій товариш Кенийон так не любить товариских сходин, що з холодною кровю предкладав менї, щоби я удав, що ми вже давнїйше були до когось запрошені.

Едита подивила ся на Кенйона з докором, а той як звичайно почервонів ся по самі уши, а відтак сказав: Ти бо Джордже робиш менї кривду. Не вірте єму, Міс Льонґворт, бо він так лиш каже, щоби мене ввести в клопіт. Я прийшов сюди дуже радо.

— Та й маю надію, що будете добре бавити ся, коли Ви вже раз відважили ся зайти в печеру льва.

Прийшли нові гості, а наші оба приятелі підійшли до Віллема Льонґворта і Мельвіля, щоби їх повитати, але перший з тих не витав ся з ними так сердечно, як єго перва сестра.

— Моя кузина — відозвав ся Віллем — уважає видко відїзд свого первого брата за добру нагоду, щоби зарізати товсте телятко. Я дїйстно не знаю, з якої причини, — хиба длятого, щоби могла натїшити ся з того, що позбуде ся мене на кілька недїль.

Едита, що зачула ту замітку, засьміяла ся і лишила панів самих. Уентворт казав ся представити кільком молодим дамам і крутив ся коло них, а Джон, не маючи до кого прилучити ся, був як би не свій. Зміркував сам, що хвилями не робив нїчого, лиш водив очима за Едитою, котра показувала ся то тут то там, і так зараз того встидав ся, що спускав очи в долину!

В своїй легонькій сукни видавала ся молода дама Кенийонови ще далеко повабнїйшою як коли небудь перед тим, але з тим подивом лучило ся й гірке чувство, бо чим повабнїйшою она єму видавала ся, тим і більше гадав, що она неприступною для него. Аж лекше єму стало, коли одна з дам зачала грати на фортепянї і він тепер міг собі сїсти де в кутик та бути безпечним, що там тепер бодай нїхто не буде на него зважати. Відтак один з мужчин

ного там осідку замітно на кождім кроцї їх пожиточну діяльність. Кромі порученої їм опіки над хорими, заняли ся сс. Служебницї ревно наукою сїльских дїтий; учать їх співу і ручних робіт жіночих. В недїлї і сьвята учать місцевих мешканцїв хорального співу, а на науку збирає ся богато людий: одні співають, другі радо прислухують ся, а в наслідок того опустіла коршма, що була перше осередком зборів.

— Сумна пригода. З Сокальщини пишуть нам: В Добрачині коло Сокаля утопив ся дня 6-го с. м. Іван Терех, дуже талановитий хлопець-школяр. Пішов на глубоку воду Буга, а уміючи добре плавати, пішов нурком під воду, мовлячи до инших хлопців: „Дивіть, як я довго буду нурком іти“. — По довгім жданю увиділи хлопці його голову і учули крик: „Ратуйте“. Вода пірвала його знов зараз. По довгім пуканю не віднайдено його, аж допера другого дня витягнено тїло нещастного в сусїднім селї: Завишни. — Нема року, щоби в охрестности Сокаля такі сумні случаї не трафляли ся. Чей же той случай буде пересторогою, щоби купаючі ся в Бузї — де так богато догідних місць до купелї, не ішли без потреби на глубоку воду, котра і для добрих пливаків може бути небезпечною і смертоносною.

— Стан засівів на Угорщинї. З Будапешту доносять: В остатних 10 днях червня погода більше дописувала як передше. Настало горячо і посуха, в наслідок чого в деяких околицях збіже вигоріло. Денеде падав при кінцї червня зливний дощ з градом і позамулював поля. Також ржа нанесла збіжу немало шкоди. З сего всего видно, що жнива випадуть богато гірше як минувшого року. Кукурудза розвиває ся вдоволяючо, лен, коноплї і тютюн виглядають гарно. Папа і цукрові буряки поліпшили ся в остатних днях червня. Овочі і виноград кажуть надїяти ся доброго збору. Хміль значно поправив ся.

Штука, наука і лїтература.

— **„Дзвінка“** ч. 13 і 14 з дня 2 липня 1901 містить: Гната Хоткевича: „Дивні пригоди комаха Санґвіпа, ним самим розказані“. — В. Чайченка: „Праця“; — М. Шашкевича: „Хромий і сліпий“; — Українськи казки: „Кикльон“ (з уст народу); „Іван, син убогого рибака“ (народна казка); — Евг. Ярошиньскої: „Збиточниця“; — Козаки (ілюстрация); — Евгена Мандичевского: „На сіножати“ (лїтна казка); — З. Горненка: „Мала картина“; — Іда, або як дбати про здоровлє; — Дрібне.

Господарство, промисл і торговля.

— Ц. к. Дирекция зелїзниць державних оповіщує: Рух граничний поміж Росиєю а Форарльберґом включно зі стациями Бреґенция, Лїндав, Романсгорн і Роршах, лежачими над озером Боденьским. З днем 1 серпня 1901 увійде в житє нова тарифа часть II. для посилок товарових поміж стациями Бреґенция, Букс, Фельдкірх, Лїндав, Романсгорн, Роршах і Ст. Марґаретен з одного а Росиєю з другого боку.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Ішль 8 липня. Прибули сюди: король Християн даниский, кн. Шлезвиґско-гольштиньский, кн. Ганноверу і кн. Кемберляпд. На двірци дожидав гостий Є. В. Цїсар.

Прага 8 липня. Сойм ческий приймив закона о заведеню безпосередних виборів соймових з куриї сїльской і о управильненю платнї учителїв. Серед окликів в честь Цїсаря сойм закрито.

Манїля 8 липня. Ґенерал Филипинів Балєрмеоро піддав ся Американцям. З ним піддало ся тисяч Филипинців.

Петербург 8 липня. Вчера приймив цар на авдиєнциї посольство Даляйлями з Тибету.

Берлин 8 липня. Цїсар Вільгельм відїздить нинї на пароходї „Гогенцоллерн“ на Північ, до Берґен в Норвеґії.

деклямував якусь гумористичну поезию написану говором, котра викликала загальну веселість, так, що й Джонови стало якось веселійше. Тепер присів ся до фортепяну якийсь німецкий музик з довжезною артистичною гривою і з важкою міною забирав ся до граня. Коли наконець по довгім перевертаню та шуканю поставлено перед ним ноти, став він з такою силою гримати руками у фортепян, що здавало ся, що рознесе його на дрібні кусні.

Посеред сего страшенного гримання побачив Джон нараз, що Едита Льонґворт сїла собі коло него.

— Ну, тепер я вже порозміщувала всїх як могла — шепнула она до него — лиш Ви, здаєсь, ще не конче бавите ся, длятого роблю Вам честь моєю найдостойнїйшою особою.

— То й дійстно честь — відповів Джон так само тихо, але поважно.

— Ну, — сказала Едита сьміючись — не беріть зараз кождого слова так серіозно; я так не думала. Але будьте ласкаві і зробіть тепер таке лице, як би Ви мене дуже забавляли, а поправдї сказавши, я хочу поговорити з Вами о інтересах. Я знаю, що то не яло ся, але коли не маю ніякої иншої нагоди поговорити з Вами а Ви не додержали приреченя і не повідомили мене о поступі Вашого товариства, то я мушу тепер о тім поговорити. Так то, бачите; оттак обходять ся з нами женщинами мужчини, коли беруть ся до якого дїла!

— Нї, панно Льонґворт — зачав Кенйон говорити, але она єму борзо перебила:

— Нї, нї, не оправдуйте ся, бо я лиш длятого сюди до Вас прийшла, щоби мати приятність і добре на Вас насварити.

— Я гадаю — казав Джон — що коли би Ви знали, що я в послїдних днях перебув, то Ви би не судили мене так строго. Чи читали Ви ту статию у „Фінансовім Поли“?

— Нї, але я читала нинї Вашу відповідь у „Фінансовім Орлї“, котра менї дуже сподобала ся.

— Ах, то несправедливий суд, коли Ви лиш одну сторону вислухали.

— То така справедливість, яку лиш ми, женщини, знаємо: Стояти по сторонї того, кому єсьмо прихильні! Але хоч менї й жаль Вас, то таки я не забуду насварити на Вас. Чому Ви анї словечка менї не сказали о тім, як поступає Ваше товариство наперед? Розкажіть же менї тепер.

— Нема що богато розказувати, але я гадаю, що можемо бути вдоволені. Таже то знаєте, що Ваш свояк їде до Америки, щоби здати справу о копальни; а що я лиш правду сказав, то він мусить лиш потвердити моє справозданє і тогди все буде в порядку.

— Чи Віллема до того вибрали?

— Нї, вибрали п. Мельвіля, а Ваш свояк обіцяв ся з власної волї їхати з паном Мельвілем.

— Чи п. Мельвіль то Ваш приятель?

— Нї, я знаю ся з ним лише що від вчерашних зборів.

— Знаєте що? — сказала Едита ще тихійшим голосом. — Лице п. Мельвіля менї не подобає ся.

Джон повів очима по другім кінци комнати, де стояв п. Мельвіль а Едита відозвала до него:

— Та бо не дивіть ся на людий, о котрих говоримо, бо зараз здогадають ся. Менї не подобає ся єго лице. Оно за красне, а я не можу якось стерпіти красних мужчин.

— Нї, дійстно нї? То Вам би хиба... — Едита перебила тут єму тихенькими сьміхом, котрий лиш єго ухо зачуло, а котрий здавав ся для него найчудовійшою музикою, яку лиш коли чув.

(Дальше буде).

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1901 після середно-европ. год

посп.	особ.	Зі Львова
відходить		
		День
	6·25	До Станиславова, Підвисокого. Потутор
	6·35	„ Лавочного, Мукача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Ковови
	6·30	„ Підволочиск в Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·40	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·00	„ Сколього, Лавочного від 1/7 до 15/9
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Підволочиск в гол. двірця
	10·25	„ Іцкан, Сопова, Берґомету
	10·20	„ Белзця, Рави, Любачева
	11·25	„ Янова від 1/7 до 15/9 в недїлї і сьвята
1·55		„ Підволочиск в гол. двірця
2·08		„ „ „ Підзамча
	2·15	„ Брухович від 1/5 до 10/9 в недїлї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від 1/5 до 30/9.
	3·15	„ Янова від 1/5 до 15/9.
	3·20	„ Зимноводи від 15/5 до 14/9.
	3·26	„ Брухович „ „ „ „
	3·30	„ Ярослава
		Ніч
12·45		До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Констанциї, Букарешту
	7·52	„ Брухович від 1/5 до 10/9.
	6·10	„ Іцкан, Радовець, Кімполюнґа
	6·20	„ Кракова, Відня, Берна, Варшави а Орлова від 15/6 до 15/9.
	6·30	„ Янова від 1/5 до 15/9 в будні дни
	6·35	„ Лавочного Мукача Хирова
	7.25	„ Сокаля, Рави рускої
	7·10	„ Тернополя в гол. двірця
	7·33	„ „ „ Підзамча
	9·30	„ Янова від 1/5 до 15/9 в недїлї і сьвята
	10·30	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	11·—	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·10	„ Підволочиск, Бродів в гол. двірця
	11·23	„ „ Грималова в Підзамча

посп.	особ.	До Львова
приходить		
		День
	4·40	Зі Стрия, Самбора, Борислава
	6·10	„ Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·46	„ Брухович від 1/5 до 10/9.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·45	„ Янова (головний дворець)
	8·10	„ Лавочного „ „
	8·00	„ Тернополя на Підзамче
	7·40	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·50	„ Кракова, Відня, Орлова
	11·45	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	12·55	„ Янова на гол. дворець
1·35		„ Кракова, Відня
	1·10	„ Сколього, Хирова, а в Лавочного від 1/7 до 15/9.
1·45		„ Іцкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підзамче
2·35		„ „ „ гол. дворець
	5·10	„ „ „ Підзамче
	5·35	„ „ „ гол. дворець
	6·00	„ Сокаля
	5·50	„ Кракова
5 55		„ Чернівців
	3·14	„ Брухович
		Ніч
	12·05	З Сколього, Калуша, Борислава
12·20		„ Черновець, Букарешту
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·12	„ Підволочиск на Підзамче
	3·35	„ „ „ гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
	9.11	„ Янова від 1/5 до 31/5 і від 16/9 до 30/9 що дня, а від 1/6 до 15/9 в недїлю і сьвята
	7·36	„ Брухович від 7/5 до 30/6 і від 16/9 до 10/9
	8·50	„ Брухович від 1/7 до 15/9 що день
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева
	9·15	„ Янова від 1/6 до 15/9.
	9·15	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Ковови, Підвисокого
	10·25	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·38	„ „ на гол. дворець
	10·50	„ Лавочного. Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від **6-ої** години вечером до **5-ої** години **59** мінут рано. Час середно-европейский ріжнить ся від львівского о 36 мінут. В містї видають білети їзди: Звичайні білети аґенция часописий Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7-ої рано до 8-ої вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

„NEKTAR"

Головниї склад у Відни, VI., Webgasse 28.

Товариство для торговлї і складів чаю

Братів К. і Ц. Попов у Москві.

Ц. і к. надворні доставці Австро-Угорщини. Доставці Двора царско-росийского.

Надворні доставці кор. Вел. королїв: Греции, Швеции і Норвеґії, Бельґії і Румунії.

Золотий медаль в р. 1892. Grand prix в р. 1900, - найвисша відзнака на загальних виставах в Парижи,	Grand prix найвисша відзнака на виставі в Антверпії 1894 р.	Золотий медаль найвисша відзнака на виставі в Штокгольмі 1897 р.

Цїнник.

Цїни в коронах за одну коробку росийскої ваги (1 фунт. рос. = 410 грам.)

Ваґа пачки в фунт. рос.	Nr. 0	1	2	3	3/4	4	5	6	7	·8	Чай з Цейльону
1/1	15·20	11·—	10·—	9·-	8·20	7·60	6·70	5·80	5·20	4·30	6·70
1/2	7·60	5·50	5·—	4·50	4·10	3·80	3·35	2·90	2·60	2·15	3·35
1/4	3·80	2·75	2·55	2·25	2·05	1·90	1·70	1·45	1·30	1·10	1·70
1/8	—	—	—	—	1·05	—·95	—·85	—·75	—·65	—·55	—·85

При закупнї за 20 корон, транспорт і опаковане безплатно.

ОБРАЗИ СЬВЯТИХ

Важне для родин і шкіл!

Вечеря Господня *Леонарда да Вінчі* рит. на міди величини 44×80 цм. . . 12 зр.

Сикстиньска Мадонна *Рафаеля* величини 41×31 цм. . . . . 4 зр.

Непорочне початиє *Мурілля* величини 42×32 цм. . . . . 4 зр.

Христос при кирници з Самаританкою *Караччі'ого* величини 37½×63 цм. . 4 зр.

Ecce Homo *Ґвіда Рені* вел. 49×39 цм. 5 зр.

Христос несучий хрест *Рафаеля* величини 52×36 цм. . . . . 4 зр.

Всї ті образи (штихи) наведених славних малярів нові, надають ся дуже добре до шкіл і суть о 50% дешевші як в торговлях образами. Висилають ся лише за послїплатою вже офранковані. Замовляти **у Т. Крайтера,** Львів, ул. Ягайлоньска 12.

MAYER'S CONVERSATIONS-LEXIKON

Пяте цїлком перероблене і побільшене видане, повне.

В 17-ох дуже хорошо оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: **100.000** статей, **17.500** сторін тексту, **10.000** ілюстраций, карт і плянів, **1000** таблиць і додатків, **158** ілюстраций хромолїтоґр., **290** карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового виданя того твору, одинокого в загальній лїтературі, єсть лїтератским явищем не малої ваги. Розійшлось єго в 4-ох виданях більше, як півтора міліярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплєтї, всі томи нараз на сплату **по 3 зр. місячно.**

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ,** Львів, Пасаж Гавсмана.

Ново отворена Агенция дневників і оголошень

Пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає оголошеня до всїх дневників і також пренумерату на всї часописи краєві і заграничні

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).